

baade skulde sætte Indtægtsgrænsen lavere og tage Formuen med. Man har da sat Grænsen for Indtægter, som skal udrede denne Tillægsskat, ved 10,000 Kr. — der har fra det konservative Partis Side været et Ønske om at gaa endnu dybere ned. Dernæst har man indført Formuen som Objekt ogsaa for denne Tillægsskat, saa at man nu efter Lovforslaget vil paalægge Formuer fra 30,000 Kr. op efter Tillægsskat. Jeg har ikke kunnet modsætte mig dette. Som Finansminister maa jeg jo være ivrig efter i Øjeblikket at faa den største Indtægt ind i Statskassen, og dette Forslag om Tillægsskat vil, skønt det er vanskeligt at beregne, efter al Sandsynlighed give noget mere end det, jeg havde fremsat. At det, der indvindes ved Forslaget, er vanskeligt at beregne, kommer af, at man ikke kan vide, hvem der skal betale Merindtægtsskat, og hvem der skal betale den overordentlige Tillægsskat. Efter al Sandsynlighed er der ikke faa, hvem begge Former af Skat vil blive paalignet, men man vil da ved en Udregning, som Lovforslaget giver Anvisning paa, tage Skatten under den Form, som giver mest.

Endelig er der i Lovforslaget en midlertidig Bestemmelse om, at det afgiftsfri Beløb, som nu er 600 Kr., 700 Kr., 800 Kr., henholdsvis for Landdistrikter, Købstæder og Hovedstad, sættes op til 800 Kr., 900 Kr. og 1,000 Kr. Jeg skal derom sige, at jeg meget vel har kunnet tiltræde dette Forslag for dette Skatteaars Vedkommende, men i det hele har taget den Stilling, at jeg ikke kunde være med til, at man paa dette Lovforslag foretog Ændringer i den nugældende ordentlige Formue- og Indkomstsskat, fordi dette sikkert vilde føre Forhandlingen meget vidt, føre til, at man bragte andre Ændringer i Forslag end dem, man oprindeligt havde tænkt, eller som man i Folketinget havde tænkt sig; jeg kunde ogsaa tænke mig, at dette høje Ting kunde have adskilligt, som det kunde ønske ændret i Formue- og Indkomstsskatteoven, som den nu gælder. Det har imidlertid ikke ringe Betydning, at disse Lovforslag vedtages nogenlunde hurtigt, især fordi man i Folketinget har forlangt, at hvis det var muligt, skulde denne overordentlige Indkomstsskat betales af Skatteyderne tidligere, end det oprindeligt var foreslaaet. Man har ønsket at rykke Forfaldstiden frem fra 1. December til 1. Oktober, og jeg har kunnet gaa ind paa dette for de skattepligtige Selskabers Vedkommende, de Selskaber, der omtales i Lovforslagets § 2. Men naturligvis, hvis

denne Forhandling skulde trække meget længe ud, og der mellem de høje Ting opstod nogen Strid om disse Forslag, vilde det ikke være muligt for Administrationen at gennemføre en saadan Regel.

Jeg skal ellers ikke komme ind paa Lovforslagets Enkeltheder, som i hvert Fald i Øjeblikket ikke synes at have Interesse, men maa vende tilbage til det andet Lovforslag. I Folketinget er Ejendomsskyldforslaget undergaaet den Ændring, at medens Ejendomme under 8,000 Kr. efter det oprindelige Forslag skulde fritages for Forhøjelse af Ejendomsskylden, er Grænsen i Folketinget sat op saaledes, at Ejendomme under 10,000 Kr. fritages. Dette gør en Forskel for Statskassen af 136,000 Kr. om Aaret i den Forhøjelse, der her er beregnet, men jeg har ment at kunne gaa ind paa dette, da en sikker Indtægt paa godt 3 Mill. Kr. dog kan paaregnes af dette Forslag.

Jeg skal altsaa meget anbefale det høje Ting at optage til velvillig Behandling og Forhandling disse Forslag. Jeg tør maaske tilføje, at jeg meget maa ønske, at der i denne Forhandling inddrages og ikke afvises Lovforslaget om Ejendomsskyldens Forhøjelse, thi det vil være klart, at hvis man ikke medtager begge Forslagene i Forhandlingen, vil det være meget vanskeligt for Finansministeren da at modtage Ændringer i det Lovforslag, der foreligger om den overordentlige Formue- og Indtægtsskat. De to Forslag maa følges ad, og hvis man ikke skulde kunne gaa ind paa en Forhandling om det ene Forslag, vil Finansministerens Stilling uvilkaarlig blive mindre forhandlingsvillig overfor det andet. Paa Forhaand maa jeg imidlertid erklære mig yderst villig til at forhandle om Forslagene, fordi det for mig og for alle Parter er af stor Vigtighed, at disse Skatteforslag i Øjeblikket gennemføres med Enighed her i Rigsdagen. Jeg kan efter al Sandsynlighed gaa ud fra, at det ene Lovforslag lader sig gennemføre her i Tinget uændret, siden 3 Partier har sluttet sig til det i Folketinget, men jeg vil meget hellere gaa med til en Forhandling om begge Forslagene, som jeg haaber kan føre til et Resultat, end at staa paa det ene, skønt dette maa ventes at give Finanserne en ganske overordentlig Indtægt, en mange, mange dobbelt Indtægt af, hvad der kan forventes af det andet.

Dalsgaard: Statens finansielle Forhold er i de sidste Dage blevet indgaaende